ΕΡΜΗΣ

Georgi Kazarow:
Thrakische Religion
Pauly-Wissowa:
Real-Encyclopädie
Stuttgart 1936
RdTM A (ΣΧΤ?)
Παλιόπολη βιβλιοθήκη - Δόγματα

10. Οἱ Θρᾶκες βασιλεῖς, κατὰ τὸν Ἡρόδ. V 7 ἐκέρασαν κοινῶς τὸν Ἑρμῆν, μόνον εἰς αὐτὸν ἀποκαλοῦντο καὶ τὸν ἐδώρουν ὡς ἀρχηγὸν τῆς φυλῆς των. Τὴ διήγησιν ταύτην ἀναιρεῖ, μόνον εἰς τὰς φυλὰς τὰς κατοικούσας εἰς τὴν παρόχθιον τοῦ Παγγαίου, ὅπως ὁ Perdrizet, Bull. hell. XXIV 116 ἰσχυρίσθη, κατόπιν ὁ Ἡρόδοτος μόνον τὴν Μακεδονικὴν Θρᾴκην ἐπεσκέφθη. Ἐπιβεβαιοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπὸ τὰ ὀνόματα τῶν Δερρωνίων [Derronier], Δρεσκίων [ ] καὶ τοῦ Ἠδωνοῦ βασιλέως Λέτας [ ] (Bakeron, Traité II 1, 1043 ἀρ. 1444 1051 ἀρ. 1455 f 1059 ἀρ. 1481 f). Ὁ Perdrizet ὑποθέτει, ὅτι περὶ ἀρχαιοτάτης φυλετῆς τῆς περιοχῆς τοῦ Παγγαίου ἡ λατρεία τοῦ Ἑρμοῦ, ἢ τοῦ Διός, τῶν ὁποίων ἡ ἑλληνικὴ ἀπόδοσις ὡς Ἑρμῆν χαρακτηρίζει, ἐθεωρεῖτο ὡς τοτέμ [Totem] τῶν βασιλέων καὶ ἀπαγορεύετο ὡς τοῦ ἱππικοῦ. Πρβλ. v. Wilamowitz, Glaube d. Hellen. I 94, 105.

Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Θράκης ὄχι σπανίως συναντᾶται μνεία τῆς λατρείας τοῦ Ἑρμοῦ. Ὁ Διὸς ἐμφανίζεται ὡς συμβασιλεύων

σφάλειαν, κρίνει εἰς τὴν ἀρετὴν τὸ κυρίως, εἰς τὴν δεξιὰν δρέπων ἢ ἀριστερὸν ὄλισθον [Schale], ἐνίοτε κρεμάμενος ἀφεστῶτα τοῦ ὅλου βωμοῦ. Ἀπὸ τὴν δράκων ἔκφυσιν τὰ ἀνάγλυφα: Oesterr. Jahresh. Πρόχ. 1919, 47 (Bozukja, κτρ. Τάταρ-Παζαρζίκ, ὅπου μεῖ ἀναγράφει τοῦ Δίοσκουρ). GMS 1921, 206 φ. 5 (Resnatitza, ἐρεῖπια καὶ ἀδωνᾶ) · 149 φ. 2 Kolena, κτρ. Δεξιόδλα-Δρεῖανα: Ἡράκλεος, Ἀδωνᾶ καὶ ἔρεῖπια, ἀριστερὰ ἄνω ἀγκωνίδι). ADB 182 (Apoxoro, ἀριστερὰ μία δρέπανα). Arch. Anz. 1926, 2 (Hamsalaza) BIAB VI 122 φ. 9 (Krunovetzp. Δεκανάζα). D-H 366, 626 (Λιμπρεία). Δεξιοστρεφόμενον κύκλον τὸ ἀναγράφειν ἐπὶ λίθου Milano Loro (Reinach Rep. Stat. III 53, 6): ἀριστερὸν ἀναγράφειν ἐπὶ ἔρεῖπια ἐπὶ λίθου Kopilovki (BSAB III Τ-φ. XVII 6) καὶ ἔτερον ἐπὶ τὴν δεξιὰν (Arch. Anz. 1929, 322 [illegible]) τὸν αὐτὸν τύπον δεκανίκι κόμματα τῆς Geta [illegible] (Bezhr. Ant. Denk. Brl. L 205, 38. BIAB VII 25 καὶ ἔτερον τῆς Φιλιππούπολης (Mischuor GBPI 1924 271 φ. 457). Πολλοὶ ὁ τύπος αὐτὸς ~~[illegible]~~ εἰς τὴν δράκων τὸ κοντύλιον καὶ μάχαιρα καὶ ἀνάγλυφον τῆς ἀρκάδας τοῦ δρακοντοκτόνου. εἰς τὴν θρησκείαν ἢ γαλαξὰ τὸ ἔρεῖπια ἦλθε κατὰ διάδοχῆν. Νεῦρ. μέλ. τοῦ ἀναγράφειν ἔνα, ~~[illegible]~~ ἐπὶ ἐνὸς κυρίως τοῦ S. Sebigus, Caracalla, Geta, Heliogabalus.

Ἀπὸ τὴν Μοισίαν: Sbornik XVII 221, 24 = Rev. arch. 1897 III 426 φ. 17 (Νικόπολις κατὰ τὸν "Ιστρον ἀναγνωσθεῖσα ὁδός). Arch. Anz. 1914, 424 (Koreciha, κτρ. Βεζκόβιτζα, ὁ ἐρεῖπιος ἀνάγλυφος). ADB 409 (Raffaina). Arch. Anz. 1922 189 φ. 5 (Razgrad) Jovanchor, Razgrad I 50 κω. 43 (Ulzeluk κατὰ τὸ Ραζγράδ). Ibid. 173, 220 (Visorgrad, κτρ. Τιρνόβου: ἐπὶ μὲ ἀναγράφειν): Jovi Sabadio et Mercurio) CIL III 12429 (Pavlikeni, ἡ αὐτὴ ἀρχαία) III 8260 (Zukovci: Mercurio Naissati).

(ἀνάγλυφοι)

ἐ. κυρίως

ἐνδιαφέρον εἶναι τὸ ὁρειχάλκινον ἀγαλμάτιον ἀπὸ τὴ Ribeu (πρὸς τὴν Rutea) μετὰ τὸ τοῦ μεγάλου ὑψηλοῦ τύπου, BCH V 372· διὰ τὸν τύπον, Furtwängler Kl. Schr. II 355. Mendel, Bull. hell. XXVI 231· μετὰ τῶν ἐπιόδων ἀναγραφέων γεωγραφίας Pagenstecher S.-Ber. Akad. Heidelbg. Ph.-hist. Kl. 1917 Abh. 12, 46. Ἄλλα ὁρειχάλκινα ἀγαλμάτια, Rev. arch. 1922, I 75· 1929 I 30 ἑξ. 6. Τὴ τὸ Μουσεῖον τῶν Ἐόρρες φορέοντες περίπου 50 ὁρειχάλκινα ἀγαλμάτια. Ἡ ἱερεὺς ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἡ. ἐν. Rd. VIII σελ. 445. Βραχυφίου τεμάχιον ἀναγράφει τὸ ἱερὸν τῆς τὸ θρακικὸν ἱερὸν παρὰ τὸν Ἕβρον ποταμόν, Rostowzew, Jahresh. des arch. Komm. XL 14 ἑξ. 45. Πιθανὸν νὰ ἦν τῶν ἐγχωρίων ἀπὸ τὸ Brussočani τὰ ἀναφερόμενα ὑπὸ Ἕρρας ἔθνη, Bull. hell. XLVII 69 ἑξ. 25. Iovi Fulm[ini] et Mercuri[o] et Mynd[ry] [60?], τῆς ἴσως ὅτιον οἱ ἐγχωριοῖ εἶχον θρησκευτικὴν σημασίαν. Διὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἱεροῦ τῆς τοῦ Φιλίππου ἡ. Picard, Rev. hist. rel. LXXXVI 135, Collart, Bull. hell. LVI (1932) 201.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ